

VONNIS uitgesproken door de Voorzitter van de **TWAALFDE KAMER** in openbare terechtzitting van de Arbeidsrechtbank van het Gerechtelijk Arrondissement Antwerpen in het gerechtsgebouw te Antwerpen op **DONDERDAG, TWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND VEERTIEN**.

A.R.nr. 13/6066/A

INZAKE:

S. A.

en

H.B.

samenwonende te 2850 BOOM,.

- eisende partij - ter zitting vertegenwoordigd door mr. L. MICHELSSEN, met kantoor te 2018 ANTWERPEN, Broederminstraat 38.

TEGEN:

HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

BOOM, met zetel gevestigd te 2850 BOOM, J. Van Cleemputplein 1.

- verwerende partij - ter zitting vertegenwoordigd door mevrouw C. VAN CANT, deskundige rechtspraktijk, volmachtdrager.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het dossier van de rechtspleging, zoals vermeld op de inventaris ervan.

De voorschriften van de wet van 15,6,1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, werden nageleefd.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter openbare terechtzitting van 23 januari 2014. Gehoord, de heer W. MIGNOLET, Substituut-arbeidsauditeur, in zijn mondeling advies, uitgebracht in de Nederlandse taal ter openbare terechtzitting van 23 januari 2014. Partijen geven geen repliek.

Recht doende op de stukken van het dossier,

* * *

1. DE VORDERING

Eisende partij tekent bij verzoekschrift d.d. 4 oktober 2013 beroep aan tegen de beslissing van het Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW Boom van "11 september 2013-,"

Deze luidt als volgt:

"Weigering dringende medische hulpverlening. De beslissing van het Bijzonder Comité Sociale Dienst d.d. 26/09/2012 blijft behouden aangezien het gezin geen nieuwe elementen kan aanhalen die aantonen dat het gezin behoeftig zou zijn. Betrokkene zijn tegen de weigering van de 2 vorige beslissingen niet in beroep gegaan, wat inhoudt dat zij zich bij deze beslissingen hebben neergelegd / akkoord verklaren."

De vordering werd tijdig en op correcte wijze ingesteld en is ontvankelijk

2. SOCIAAL VERSLAG EN STANDPUNT OCMW

De heer H. is een 42 jarige man, afkomstig uit Servië. Hij is gehuwd met mevrouw S.. Ze hebben samen zes kinderen, het jongste kind is 7 maanden, het oudste is 17 jaar.

Het gezin verblijft illegaal in België. Sinds 1999 proberen zij via allerlei procedures een geldig verblijfsstatus te krijgen. Zij wonen sinds augustus 2012 in Boom.

Op 13 september 2012 werd reeds een aanvraag dringende medische hulp geweigerd..

Op 17 juni 2013 deden zij opnieuw een aanvraag voor dringende medische hulp.

Mevrouw is op 9 juli 2013 bevallen van een zoon.

Hun dochter A. (15 jaar) heeft epilepsie en dient medicatie te krijgen en medisch opvolging.

Het BCSD van 21 juni 2013 weigerde deze aanvraag. Hiertegen werd beroep aangetekend. Bij vonnis van de Arbeidsrechtbank Antwerpen van 18 november 2013 werd het OCMW veroordeeld tot het verlenen van dringende medische hulp vanaf 17 juni 2013 tot en met 10 september 2013, op voorwaarde van het voorleggen van facturen op basis van gemotiveerde attesten. Het OCMW tekende hiertegen beroep aan, doch berustte in het vonnis wat betreft de kosten voor dringende medische hulp voor Alba.

Op 4 september 2013 werd nogmaals een aanvraag gedaan. Het BCSD verwees naar de twee vorige beslissingen. Betrokkenen zijn tegen de weigering van de vorige beslissingen niet in beroep gegaan, wat inhoudt dat zij zich bij deze beslissingen hebben neergelegd / akkoord verklaren.

Tegen deze beslissing werd huidig beroep aangetekend.

Het OCMW is van oordeel dat de behoefte niet bewezen is. Bij huisbezoek werd vastgesteld dat het gezin beschikt over alle noodzakelijk comfort en dat alle basisbehoeften vervuld zijn. Ze beschikken over een goed sociaal netwerk met de daarbij gepaard gaande materiële hulp. De kinderen gaan naar een dure school te Boom.

De medische overmacht om terug te keren naar het land van herkomst om zich té laten verzorgen, is evenmin bewezen. Zowel de zwangerschap als de epilepsie kunnen verzorgd worden in hun thuisland.

Het gezin kreeg bovendien herhaaldelijk de kans om materiële opvang te vragen bij FEDASIL, in uitvoering van artikel 4 van het KB van 24 juni 2004. Zij weigeren op deze mogelijkheid in te gaan. Hierdoor putten zij hun rechten niet uit.

3. STANDPUNT EISENDE PARTIJ

De heer en mevrouw H. –A. roepen de schending in van art 1 en art 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW. Zij verblijven illegaal in het land. Ze hebben nood aan dringende medische zorgen. De dochter A. heeft epilepsie. Zij zijn behoeftig. Ze hebben geen middelen van bestaan. De familie kan de huur niet betalen, ze worden gedoogd door de verhuurder. Ze worden ondersteund door de welzijnsschakel en' samenlevingsopbouw.

Nergens is voorzien in de wet dat het OCMW haar bevoegdheid kan afwentelen, op het sociaal netwerk. De familie verblijft niet in een opvangstructuur en kan geen aanspraak maken op dringende medische hulp ten laste van Fedasil.

Het dochtertje een behandeling te ontzeggen voor haar epilepsie en de echtgenote tijdens haar zwangerschap vormt een onmenselijke en vernederende behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM.

Er worden geen stukken voorgelegd met betrekking tot dringende medische hulp voor de overige gezinsleden na 12 september 2013.

4. BEOORDELING

Wat betreft het voorwerp van de vordering

De rechtbank dient zich uit te spreken over het recht op dringende medische hulp vanaf 11 september 2013 op grond van artikel 57§2 van de OCMW-wet en het KB van 12 december 1996.

Bij vonnis van deze rechtbank werd geoordeeld dat het OCMW van Boom gehouden is tot het verlenen van dringende medische hulp aan dit gezin vanaf 17 juni 2013 tot en met 10 september 2013 op voorwaarde van het voorleggen van ziekenhuisfacturen, doktersrekeningen en medicatiekosten en andere medische of paramedische verzorging op basis van gemotiveerde attesten. Tegen deze beslissing werd door het OCMW beroep aangetekend, het Arbeidshof heeft nog geen uitspraak gedaan.

Wettelijke bepalingen

Artikel 57§2 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW bepaalt dat de hulp van het OCMW beperkt is tot dringende medische hulp indien het gaat om een persoon die illegaal in België verblijft.

Artikel 1 van het KB van 12 december 1996 bepaalt hierover:

"De dringende medische hulp bedoeld in artikel 57§2 lid 1 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW betreft hulp die een uitsluitend medisch karakter vertoont en waarvan de dringendheid met een medisch getuigschrift wordt aangetoond.

Deze hulp kan geen financiële steunverlening, huisvesting of andere maatschappelijke dienstverlening in natura zijn.

Dringende medische hulp kan zowel ambulantly worden verstrekt als in een verplegingsinstelling zoals bedoeld in artikel 1,3° van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijke welzijn.

Dringende medische hulp kan zorgverstrekking omvatten van zowel preventieve als curatieve aard."

Iedereen die in België verblijft, ongeacht zijn verblijfsstatus, heeft dus recht op medische verzorging ten gevolge van ongeval of ziekte.

Dringende medische hulp hoeft niet altijd acuut, te zijn maar kan ook betrekking hebben op een medisch onderzoek, een kinesitherapiebehandeling of zelfs een eenvoudig bezoek aan de huisarts.

Het OCMW heeft de taak ervoor te zorgen dat de dringende medische hulp voor mensen zonder wettig verblijf voorzien en toegankelijk is. Het OCMW krijgt deze kosten terugbetaald van het Ministerie van Maatschappelijke Integratie.

De dringende noodzakelijkheid van de medische hulpverlening wordt uitsluitend bepaald door een arts, niet door de patiënt of het OCMW. (Cwww.mi-is.be)

Er is een medisch getuigschrift nodig per medische en/of farmaceutische verstrekking of per behandelingsreeks. Het attest dient afgeleverd te worden door een erkend geneesheer, (omzendbrief POD Maatschappelijke Integratie van 1 maart 2005, www.miiis.be)

Het staat het OCMW vrij een medische tegen-expertise aan te vragen teneinde de Steunaanvraag en het sociaal onderzoek voldoende te gronden, (omzendbrief POD Maatschappelijke Integratie van 9 januari 2006 met betrekking tot de Terugbetaling medische kosten in het kader van de Wet van 1 april 1965 en het Ministerieel Besluit van 30 januari 1995.)

Eisende partij dient zijn behoefte te bewijzen. Met het feit dat personen die illegaal in het land verblijven hogere medische kosten hebben, vermits ze geen terugbetaling krijgen van het RIZIV, wordt rekening gehouden bij het beoordelen van de behoefte. Het recht op dringende medische hulp overstijgt het asielbeleid. Het is een basisrecht, het ontzeggen van dit recht maakt een schending uit van artikel 3 van het EVRM. Bovendien beschermt het de maatschappij tegen niet behandelde overdraagbare ziektes.

Het argument dat de betrokkene in zijn eigen land een verzorging kan krijgen is geen reden om de betrokkene het recht op dringende medische hulp te ontzeggen. Ook van een koppeling van het verlenen van dringende medische hulp aan de deelname aan een traject van vrijwillige terugkeer kan geen sprake zijn.

(antwoord op schriftelijke vraag nr. 5-8930 door staatssecretaris M. de Bock Senaat 3 mei 2013, zitting 2012-2013.)

Een persoon die illegaal in het land verblijft en onvoldoende bestaansmiddelen heeft om zijn medische kosten te betalen, heeft recht op dringende medische hulp vanwege het OCMW. Hij dient enkel zijn behoefte en zijn nood aan medische hulp te bewijzen. Er kunnen geen bijkomende voorwaarden gesteld worden.

Toepassing op het geschil

Het wordt niet betwist dat het gezin illegaal in het land verblijft.

De behoefte wordt voldoende aangetoond. De hulp van een sociaal netwerk en organisaties als samenlevingsopbouw en welzijnsschakel laten het gezin toe te overleven. Uit het dossier blijkt niet dat er andere bestaansmiddelen zijn. Het gezin heeft schulden, hoofdzakelijk niet betaalde medische facturen, achterstallige huishuur en schoolrekeningen. De solidariteit van de gemeenschap strekt zich niet uit tot het betalen van de ziekenhuisfacturen.

De kosten van zwangerschap en bevalling van mevrouw A. maken geen voorwerp meer uit van huidige vordering. De bevalling dateert van augustus 2013 en hierover werd reeds uitspraak gedaan door het vonnis van deze rechtbank van 13 november 2013.

De nood aan dringende medische hulp voor de dochter A. wordt gestaafd door een attest van dokter Abts, neuroloog van 13 september 2013. A. heeft reeds lange tijd nood aan medicatie en medische opvolging. Ter zitting verklaart haar vader dat hij elke keer moet bedelen bij hulporganisaties, familie en kennissen om 50 EUR voorschot bijeen te krijgen om met zijn dochter naar het ziekenhuis te gaan. De facturen van het ziekenhuis kan hij niet betalen.

Vermits de ziekte van Alba chronisch is en een voortdurend behandeling noodzakelijk is, kan de dringende medisch hulp ook voor de toekomst worden toegekend.

Dit deel van de vordering is gegrond.

5. UITSPRAAK

Om deze redenen,

De rechtbank,

Rechtdoende op tegenspraak,

Na erover beraadslaagd hebbende,

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend,

Verklaart de vordering **ontvankelijk** en in volgende mate **gegrond**.

Vernietigt de beslissing van het BCSD van het OCMW Boom van 12 september 2013.

Zegt voor recht dat de heer en mevrouw H. en S. gerechtigd zijn op dringende medische hulp voor hun dochter A. vanaf 11 september 2013 voor medicatie, raadplegingen, behandeling en medische onderzoeken voor epilepsie, mits voorleggen van de facturen.

Wijst de het meergevorderde af.

Legt de gedingkosten in toepassing van artikel 1017 tweede lid Ger.W. ten laste van verwerende partij.

Deze kosten worden begroot als volgt:

- aan de zijde van eisende partij: 120,25€ rechtsplegingsvergoeding en 6,18€ aantekenrecht
- aan de zijde van verweerder: niet begroot.